

Fredrik Reinfeldt: Tal vid Sverigemötet 2014

Talare
Fredrik Reinfeldt
Statsminister

Datum
5 april 2014

Plats
Göteborg

Kraft, det är vad människan besitter. Det är det som är kärnan i vad moderaterna tror på. Vi tror på det här. Vi tror på arbetskraft och vi tror på Sverige.

Jag vill tacka er för två fantastiska dagar här. Att få känna den stämning jag känner här inne – och i går kväll – det ger hopp om att vi har så otroligt mycket mer att ge Sverige och att vi ska visa det i de val som vi nu har framför oss.

Vi har i två val som nya moderaterna, tillsammans med våra alliansvänner, vunnit svenska folkets förtroende. Vi vann 2006 och vi fick ännu större stöd i valet 2010. Vi har använt det förtroendet till något väldigt ovanligt i politiken: Vi har gjort vad vi sade att vi skulle göra.

Vi förberedde oss med våra vänner i två valmanifest och vi har sedan gjort det vi sade. Andra politiker har idén, att säga något helt annat för att sedan chocka sina väljare. Fråga hur det känns att ha socialister i Danmark och Frankrike. Andra säger: Vi har ingen aning om vad vi ska göra och vi tänker därför inte säga något. Och sedan blir det en obehaglig överraskning! Men det är alltså inte vår idé. Vi har inte gjort allt så som alla vill. Vi har nämligen inte den idén att politiken kan lova allt till alla.

Allt har inte blivit perfekt, därför att politik är inte perfekt verksamhet. Människor är just människor. De gör inte alltid vad man har tänkt. Man kan inte ställa en människa på en plats och säga: Stå still och gör ingenting! Människor utvecklas och människor har invändningar. Människor gör tvärtemot, det är det som är det härliga. Det gör att det är inte en perfekt verksamhet. Det är vi ödmjuka inför. Men vi har gjort det vi sade att vi skulle göra och det är gott nog. Inte en gång, utan två gånger!

Har det gjort Sverige starkare? Absolut! Vad är arbetskraften för någonting? Jo

det är det mest grundläggande, nämligen människans vilja och förmåga att arbeta. Sedan vi tillträdde 2006 har arbetskraften har vuxit med 350 000 människor i Sverige. Över en kvarts miljon fler har fått jobb!

”Jamen”, finns det de som säger, ”en kvarts miljon är väl ingenting för befolkningen har ju vuxit. Om det blir fler i befolkning blir det fler jobb. Kom inte med det där.” Men vi tål att jämföras. Låt oss titta på andra länder, där också befolkningen har vuxit. Ett land som jag tycker är viktigt att följa är Nederländerna. De har en befolkning som har vuxit med en halv miljon. Deras sysselsättningsökning stannar vid 70 000 fler jobb, inte en kvarts miljon.

Det finns också andra exempel. Länder drabbade av kris. De som tappar greppet och åker ner i diket. Spanien, till exempel, de har haft en väldigt kraftig befolkningstillväxt. Vi talar 1,7 miljoner i ökad tillväxt. Jamen oj vilken sysselsättningsökning de måste ha haft. Nej, de har tappat tre miljoner jobb. Så går det när man tappar greppet.

Men vi kan också gå närmare vår egen del av Europa. I Danmark har man också haft en växande befolkning. När vi har vuxit med 400 000 de vuxit med 200 000. När vi har fått en kvarts miljon fler jobb, så har de tappat 100 000 jobb.

Finland har också haft en växande befolkning, men utan någon sysselsättningsökning alls. Mina vänner, vi har fler jobb därför att vi har haft en arbetslinje där vi har velat få fram fler jobb och där vi har fått det jobbet gjort.

Var har de nya jobben kommit? Ni har som goda moderater sagt i många val, att det kommer inte några nya jobb i privat sektor i Sverige. Men nu är det annorlunda. Nära nog alla dessa jobb har kommit i privat sektor. De har kommit i små och medelstora företag. De har kommit i nystartade företag. De har kommit i hotell- och restaurangnäring, i företagstjänster. Nästan hela ökningen ligger där. Men också skattefinansierade viktiga verksamheter, i kommun och landsting ser vi ökningarna.

250 000 sedan 2006. Det stannar inte med det. Vi sade: Vi har en arbetslinje. Men vi sade också: Det ska löna sig att arbeta. Det har vi sett till att det också gör. För alla med inkomster upp till 38 500 kronor så talar vi om en extra månadslön efter skatt.

Jag vill att vi tittar på en undersköterska. Vi har räknat på vad det skulle innebära om man jämför 2014 med 2006, men rensat från allt det här som är inflation. Hur har det då gått? Så lägger vi ihop vad vi har gjort för att man ska få mer kvar av lönen med det faktum, att svensk stark ekonomi också har erbjudit bra löneökningar. Det som då var 16 000 kronor är alltså nu nästan 20 000. Det är en förbättring på 4000 kronor under alliansregeringens år vi makten. Vi sade att det skulle löna sig bättre att arbeta. Det har vi också levererat.

Jag vill understryka, att det handlar just om reallöner. Det är inte något bra att ha ett land där priserna stiger snabbare än lönerna. Nej, det ska vara kraftfulla kronor på bordet. Femkronor som studsar av vilja att köpa det viktiga. Det är det vi talar om! (Hur nu femkronor studsar, men det kan vi ta en annan gång.) Det är ingen poäng med att få tio kronor till, om mjölkpaketet går upp tjugo kronor. Vi har testat det: Mer i lön fast ändå sämre köpkraft. Men om man får tio kronor mer och mjölkpriset är detsamma, ja då sitter de nog där och ”studsar” de där femkronorna till sist.

En undersköterska som har gått från 16 000 till 20 000, det beskriver våra motståndare socialdemokraterna som att Sverige har blivit fattigare. Jag vill gärna säga till er, att ordet ”fattig” tycker jag att man ska vara litet försiktig med. Det är många håll i världen där man inte ska ställa sig och säga, att i Sverige är vi fattiga. För många med mycket små resurser och dåliga livsförutsättningar är det litet märkligt beskrivet.

Fler än en kvarts miljon nya jobb. För oss moderater är det här människor som har fått det bättre. För Socialdemokraterna är det människor som har gjort Sverige fattigare. Vi har dessutom mått – det finns inga perfekta mått – men vi har mått där vi mäter det vi kallar absolut fattigdom. Den har – hör och häpna – tryckts bakåt i Sverige. Ner på tal som är enprocentiga.

Men det är inte det som socialdemokraterna talar om. För dem är fattigdom bara relation mellan dig och mig. I Sverige blir man på det sättet fattigare av att du får det bättre. När vi säger att det ska löna sig att arbeta och fler får jobb, då tycker vi att Sverige går i rätt riktning. Då säger socialdemokraterna: Vi blir fattigare. Nu har vi fått så många jobb och så tydliga förbättringar för undersköterskor, att nu säger de att vi är fattigast i hela Norden. Och jag kan säga er, att får vi fortsätta med den här politiken, då är vi snart ”fattigast” i

världen.

Den som har ordning på jobben, den som ser till att det lönar sig att arbeta, den kommer också att ha resurser till grupper som inte arbetar. Därför har vi förstärkt för pensionärerna.

Fem gånger har vi sänkt pensionärernas skatt. Senast nu vid årsskiftet. Vi har höjt bostadstillägget. Med 340 kronor i månaden. Vi har dessutom höjt taket för bostadstillägg (högsta ersättningsbara bostadskostnad per månad har höjts från 4 850 kr till 5 000 kr).

Sammantaget innebär det att en garantipensionär har ungefär 1 800 kronor mer att röra sig med varje månad. Drygt 20 000 kronor om året.

Vi har också genomfört reformer som riktar sig till dem som har de absolut minsta ekonomiska marginalerna. Höjt barndelen i bostadsbidragen, flerbarnstilläggen. Viktiga förstärkningar för att skapa sammanhållning i vårt Sverige.

Vi har fått fler jobb. Vi har sett till att det lönar sig bättre att arbeta. Vi har haft breda förbättringar för stora grupper i svenska samhället. Men har svensk ekonomi blivit starkare? Tillväxt, det faktum att ekonomin kan växa, en kärnidé i vår syn på marknadsekonomin, att resurserna kan bli större. Vi har vuxit snabbare än vår omvärld. Det är till och med så att länder i vår omvärld har stått still eller till och med backat i Europa. Men vi har haft högre tillväxt än andra. Och även detta har förändrat Sverige.

Det finns mer kvar att göra för de mest utsatta. Men den absoluta fattigdomen, som man brukar kalla den, har minskat från 2,1 procent 2006 till 1,3 procent 2012.

Mellan 2006 och 2014 har vi förstärkt det med nästan 400 miljarder. Så mycket större är svensk ekonomi valåret 2014 jämfört med valåret 2006. Är nästan 400 miljarder verkligen mycket pengar? Det kan verka vara en udda fråga. Men, jag kan berätta att det går att översätta med vad hela vår svenska sjukvård omfattar: 240 miljarder. Men det stannar inte där. Man kan lägga till hela den svenska grundskolan. Och det stannar inte där. Man kan lägga till hela den svenska gymnasieskolan. Och då motsvarar det hur Sverige har vuxit som ekonomi

sedan 2006. Tillväxt spelar roll och vi har fört politik för bra tillväxt.

Det har varit år av finanskris. År av stimulanser och offentliga medel för att hålla uppe konsumtionen i ett krisdrabbat Europa. År av ökad skuldsättning för många länder i Europa och världen.

Vi talar om världens rikaste länder, men de är ofta väldigt skuldsatta. Många av dem har fördubblat, tredubblat, kraftigt ökat sina skulder. Snittnivån i EU har gått från 60 procent i skulder av den samlade BNP:n upp till 90 procent. Detta är bekymmersamt. Högt skuldsatta länder med mindre möjlighet att klara sig. Så ser det ut i Europeiska Unionen. Så har 27 av 28 medlemsländer ökat sina skulder under de här åren. Ett undantag är Sverige där skulderna i stället har minskat.

Vi har nu de marginaler som andra saknar. Vi har varit aktsamma om offentliga finanser. Vi har inte skuldsatt oss för att skicka notan på framtiden. Vi skickade inte in pengarna i bankerna. Vi har varit aktsamma om skattebetalarnas och vi har på det sättet säkrat en bättre framtid för svenska folket.

Vi har sänkt skatter. Vi har sänkt skattetrycket i Sverige. När jag gav mig in i politiken fick jag lära mig, att skattetrycket där var vi ”världsbäst”. I en helt egen division. Långt före alla andra. Långt över femtio procent. Men sanningen är att skattetrycket började sjunka redan före vi tog över 2006. På 48 procent vid vårt tillträde, nu nere på 44 procent. Vi är faktiskt inte ens kvar på ”prisfallen” när världens toppskatteuttagsländer ska mätas med varandra.

Vi har sänkt skattetrycket. Men det här med tillväxt, mina vänner, en ekonomi som växer; litet lägre skattesatser på fler som jobbar, ökad aktivitet i ekonomin, lägre skattetryck men 40 miljarder i ökade skatteinkomster. Så hänger marknadsekonomin ihop, när man ser till att jobben blir fler.

Vi sade att utanförskapet skulle minska. (Ni hörde Ulf Kristersson beskriva detta.) Vi bröt en utveckling där arbetslösheten var fördold. Där breda grupper förtidspensionerades i ett land som kanske har den friskaste befolkningen i världen, som lever allra längst men som påstods vara för sjuk för att arbeta. Vi har brutit med den utvecklingen. Nu är det nästan 200 000 färre i utanförskap jämfört med när vi tillträdde.

Vi bad om svenska folkets mandat för att sätta jobben främst, för att se till att få fler i arbete, se till att det lönar sig bättre att arbeta, hålla god ordning i ekonomin med minskande skulder – och vi har gjort exakt precis detta.

Nyckeln är jobben. Det är jobben som avgör. Det är de arbetade timmarna som finansierar skolan och sjukvården. Det är så det hänger ihop. Vi kan nu konstatera, efter åtta år med alliansregering, att vi lever i ett land där vi aldrig har varit fler som har bidragit med mer.

Före vi har val i september ska vi ha val i maj. Den 25 maj ska vi rösta om representanter till Europaparlamentet. Det är ett viktigt val just detta år. För ni hörde det som Carl Bildt sade. Detta år, 2014, så testas än en gång vilket vägval denna kontinent ska göra. Vi påminns om vår egen historia: var vi kommer ifrån, vad som går snett och vad det är för läxor vi måste lära. Att det i juni i år är 100 år sedan skotten i Sarajevo. Vi ska t.o.m. ha en ceremoni för detta i slutet av juni. Det var det första världskriget, som sedan följdes av ett andra världskrig. När människor gick ut i krig 1914, då applåderade människorna i Europa. Det här var ett snabbt krig. Det skulle sätta ordning på saker och ting. Fyra år senare, med 20 miljoner döda, så hade Europa lärt sig en annan läxa.

I grunden var problemet det som hände 1914. Det som fortsatte är en utmaning. Ett ”vi och dom-tänkande”, som har återkommit i vår egen historia. Men denna vår och sommar är det också 200 år sedan som Sverige var involverat i – vad som förhoppningsvis är – vårt sista krig.

Jag har åkt runt denna vår och pratat med studenter på universitet och gymnasieskolor och jag har frågat dem: ”Med vem förde Sverige krig för 200 år sedan?” Och det är nästan ingen som kan svara. Jag har sagt till dem: ”Är det inte härligt att få leva i ett land, där vi inte ens kan nämna vilket land som det här landet sist var i krig med? Och hur avvikande det är från hur övriga Europa har med sin historia.”

Får jag i närvaro av Norges statsminister påpeka, att just det faktum att vi för 200 år sedan var i krig men att vi nu har Norges statsminister här, det säger något om hur man ska lösa de här frågorna. Det är inte krig som är svaret. Det är fred som är grunden för att utveckla. Det är fred och generationer av möten människor emellan som till slut gjort, att när jag säger till eleverna att de vi krigade mot var Norge, då fnissar de. Okay, den här Northug är ju litet

irriterande. Men alltså ...

Ingen har sagt detta bättre än Carl Bildt: ”Utrikespolitik, mina vänner, det handlar helt enkelt om att börja bli vän med era grannar, och sedan bygg det utåt.” Det är ganska enkelt. Tänk er Sverige för 200 år sedan. Vilka tror ni det är vi har krigat med i vår historia? Vilka är det vi har slutit fred med? Vilka är det vi har lärt oss att leva i samarbete och utbyte med? Varför är då läxan för Europa att gå i samma riktning? Den är ju självklar.

Vad är det då Ryssland säger i Ukraina? Vad är det Vladimir Putin försöker att säga till världen? Varhelst i världen det är en person som räcker upp en hand och säger ”jag pratar ryska och känner mig hotad”, så har rysk toppledning rätt att skicka militär trupp för att skydda – som det heter – den personen.

Det är ekon från förr! Det är politiska krafter som säger, att människor kan bara känna sig trygga om de står bredvid sin egen kopia. Det är bara om du är exakt likadan som jag, som jag inte behöver vara rädd. Om du tror på samma gud, pratar samma språk, har samma bakgrund och helst samma kläder, då är det du och jag. Men om du har en annan gud, andra kläder, kommer från ett annat sammanhang, då är du inte ”vi”, då är du ”dom”. Och då ska du bort från mig. Då är du farlig – och de enda som kan skydda mig är starka ledare med mycket militär makt. Det är Europas historia. Det är det som Vladimir Putin och Ryssland utmanar med. Det är det som Europaparlamentsvalet handlar om i maj. Rösta för ett Europa i samarbete!

På våra affischer kommer det att stå här och där (ja det är inte det enda som kommer att stå där), men de orden kommer att vara med: Vi hänger ihop. Det vi gör där påverkar oss här. Genom att ha bättre frihandelsavtal, bättre förutsättningar för handel oss emellan, får vi fler jobb här. Men vi får också bättre ordning i vår omvärld, det vi kallar uppstyrd ekonomi. Det skapar också bättre ekonomi här. Vi hänger ihop. Vi vill ha inflytande över detta europasamarbete. Vi tror på Europa, därför att vi nu har hittat ett sätt att gå bort från vår egen historia. Det är det vi ska berätta för väljarna när vi kommer till 25 maj.

I höstens val, så tänker vi berätta om att vi nu begär förnyat mandat för att göra fyra saker.

För det första: Vi vill ha väljarnas mandat att nu återföra Sveriges offentliga

finanser till balans och överskott.

För det andra: Vi vill ha deras mandat för att genomföra ett fempunktsprogram för att få fler jobb.

För det tredje: Vi tänker ta strid för arbetslinjen. Det är förmodligen en av de viktigaste striderna i vår tid. Vi tänker fortsätta att söka stöd för att arbetslinjen ska forma Sverige också i framtiden.

För det fjärde: Vi har kompisar i politiken, som vi dessutom är stolta över, som vi gärna uppträder tillsammans med och som vi gärna fortsätter att ta ansvar för Sverige tillsammans med.

Svensk ekonomi ser nu ut att ta fart efter år av sämre utveckling. Vi är en liten öppen ekonomi. Vi är beroende av vår omvärld. Det som är en kris i vår omvärld, blir snabbt också våra problem. Det ska vi vara ödmjuka inför. Det gäller våra statsfinanser. Det gäller våra företag. Därför hänger det ihop.

Det har varit år av internationell finanskris, av lågkonjunktur. Det har också påverkat Sverige. Vi har haft starka offentliga finanser, som vi har använt för att hålla uppe efterfrågan, för att minska skadeverkan på jobb och på svensk ekonomi. Nu tar det bättre fart. För åren som kommer, man ska alltid vara ödmjuk (det är inte någon exakt vetenskap) nya problem kan tillstöta, men det ser ut som att svensk ekonomi nu är i en fas där den förstärker sig. Då, svenska väljare, vill vi bygga upp och förstärka de här ”skyddsvallarna”, möjligheten att också stå redo att möta en ny lågkonjunktur. Och, mina vänner, ni har sett vad som sker i Europa, om man inte har resurser till skyddsvallar. Regeringar som ställer sig på bromsen mitt i lågkonjunkturen, som har sänkt löner, som får dra ned på forskning, för dra ned på välfärdssatsningar, därför att pengarna helt enkelt har tagit slut. Dit ska vi inte föra Sverige. Därför är det nu viktigt att vara tydlig med, att i den mandatperiod som nu väntar finns inte utrymme för ofinansierade stora reformer. Då går vi över till en ”krona för krona-princip”. Vi är beredda att göra mer. Men då ska det finansieras krona för krona. Eftersom vi inte ser förutsättningar för stora skattehöjningar, eftersom vi inte höjer skatt på arbete och det som lägger grund för jobb, eftersom vi inte ser förutsättningar för stora utgiftsminskningar, så föreslår vi inte heller stora utgiftsreformer. Vår politik hänger ihop. Vi lovar inte allt till alla. Vi lovar att ha god ordning, stabilitet över lång tid. Det är vad detta handlar om.

Vi vill dock göra mer. Vi har därför presenterat viktiga skolreformer, som vi finansierar krona för krona och som präglar ytterligare förändringar i svensk skola, om vi får fortsätta efter valet i september.

Vi har ett fempunktsprogram för jobb. Fem punkter för hur jobben kan bli ännu fler.

Den första är att vi bejakar drivkrafter. Drivkrafter spelar roll. Vi påverkas som människor av frågor kopplade till motivation. Drivkrafter har påverkat er att åka till Göteborg. Drivkrafter påverkar hur vi ser på arbete. Det är en gåta för mig, att det är en konflikt i svensk politik huruvida det finns drivkrafter för människor eller inte. Och, om de finns, ska de uppmuntras, ska de tämjas? Vår uppfattning är att drivkrafter för arbete både finns och ska uppmuntras.

Drivkrafter spelar roll. Ersättningen påverkar oss. För låg lön, det är ingen bra drivkraft.

Det påverkar oss när vi funderar över hur länge vi ska studera eller om vi ska söka extraknäck.

Det påverkar oss i familjebildningen. Det påverkar oss verkligen i familjebildningen. Unga par som möts, som säger: "Vi ska bilda familj och vi ska ta gemensamt ansvar för barnen. Jajamensan, det har vi kommit överens om." Sedan kommer barnet. Sedan uppträder det litet märkliga, att just när barnet kommer så får mannen en liten propå från chefen, som säger: "Vi tror mycket på dig. Vi tänker göra en liten satsning på dig." Då går han hem och meddelar det och säger till hustrun att "... Du verkar ha det så bra med barnet här ... och ja ... de vill göra en satsning på mig. Kan vi göra så, att Du tar litet mer av barnen och så kör jag min satsning nu? Ja, vad tror du om det?" Sedan blir barnet litet äldre och de har fortfarande ambitionen att ta gemensamt ansvar. Men så kommer det hem en lapp från skolan som säger, att lille Pelle ska på utflykt och ska ha med matsäck och ska ha stövlar. Ja, det löser ju mannen. Han försöker pressa på de där gypadojorna som är två storlekar för små och har inte läst lappen, så han missar det där med matsäcken. Sedan blir det litet bråttom, för han ska iväg på en konferens och chefen har sagt att han nu är ännu mer lovande. Kvar står då mamman och konstaterar att stövlarna är i fel storlek och det är ingen matsäck gjord: "Jag tror att jag tar hand om det!" Det här har ju inte

hänt er. Men det har ju hänt någon någon gång.

Får detta någon påverkan? Ja, det får den påverkan att kvinnor med ett stort omsorgstryck, ansvar för barn, som ser det som män inte alltid ser (– åtminstone i högre utsträckning), som tar hand om åldrande föräldrar, som gör det livsval där drivkraften för jobb inte blir lika viktig. Och det får effekt. Därför har vi ett land där 2,1 miljoner män jobbar heltid, men bara 1,5 miljoner kvinnor. Det är förmodligen den enskilt viktigaste arbetskraftsreserven som Sverige har. Vet ni att väldigt många av dessa kvinnor är välutbildade? Bättre utbildade än många av de män som finns på arbetsmarknaden!

Jag säger inte att det enda som avgör är hur lönekuvertet ser ut, men ni ska inte påstå att det inte har någon påverkan. Och vi ska göra många reformer inriktade just på att förskolan ska vara bra, att äldreomsorgen ska vara bra, att RUT-reformen ska finnas till stöd för att livspusslet ska gå ihop. Därför detta är en del av arbetskraftsreserven som Sverige måste uppmuntra. Drivkrafter, mina vänner, spelar roll!

I denna valrörelse, där vi säger att drivkrafter spelar roll och motivationen för arbete ska uppmuntras, så säger våra politiska motståndare precis tvärtom. Jobb är ju inte det önskade tillståndet. Jobb ska vi göra mindre av. Vi ska förkorta och vi ska snarare ta bort en massa jobb som vi inte vill ha. Drivkrafterna för att inte jobba ska förstärkas. Det vägvalet spelar roll. Med oss blir det fler jobb. Med dem blir det helt enkelt färre.

Den andra punkten, förutom drivkrafter, det är att ha ordning i ekonomin. Då säger de till mig: ”Jamen, om inte en politiker spenderar en massa pengar, då finns ju inte den politikern.” Men jag tror inte att väljarna resonerar så. Jag tror att väljarna förstår långsiktigt ansvarstagande. Det finns stunder när det finns utrymme för reformer. Det finns stunder då man måste skapa god ordning i offentliga finanser. De förstår det budskapet. Vi går nu till val med löftet att ha fortsatt ordnad ekonomi. För vet ni vad som händer i oordnad ekonomi? Jo, där förlorar man jobb. Då slås företag ut. Då försvinner investeringarna. Dit vill vi inte föra Sverige!

Vi ska en konkurrenskraftig ekonomi, med investeringar, med tilltro på Sverige och det ska vi säkra med goda offentliga finanser. Vi ska se till att uppmuntra handel med andra. Handel, mina vänner, har gjort detta land rikt. Det är bara

att tala med företagen runt om i Sverige, så förstår man varför. Det beror på att detta land, med nio och en halv miljoner människor, för de flesta företag som startar och utvecklas är för litet för att vara den perfekta marknaden. Ska man utveckla tjänster och produkter med stort kunskapsinnehåll, så är efterfrågan många gånger för liten bara i Sverige. Nej, det är genom att människor i andra länder handlar, som vi har kunnat bygga vår rikedom.

Men vi har ju frihandel. Det har vi ju skrivit i EU-fördragen. Det är ju fri och öppen handel. Vad är problemet? Problemet är att det är verkligheten som bestämmer. Och i verkligheten finns omfattande handelshinder. Då vill jag understryka, att de flesta som handlar med sin omvärld handlar inte med länder som ligger otroligt långt härifrån, utan – hör och häpna – det är med länder som heter Norge, Danmark, Tyskland, Storbritannien. Där har vi merparten av vår handel. Och det är gentemot dessa länder som mycket av handelshindren finns kvar. Vi tror att det är ömsesidigt bra, om man kan få bort den typen av handelshinder.

Jag har den här våren rest till flera företag som har vittnat just om detta. Som möbelföretaget Johansson Design i småländska Markaryd. De gör den typen av möbler som ni nu sitter i. Som ofta finns i offentliga miljöer.

De berättade för mig att de har fått extraanställa personal för att jobba specifikt med att ha koll på handelshindren runt om i Europa. Och lära sig hur man kan ta sig förbi dem. Och lyfte fram som en konkurrensfördel att de är bättre på att komma runt alla handelshinder än många andra. Det här är en del av deras vardag.

Men samtidigt. I vissa länder är hindren så stora att det inte ens går att komma in.

De berättade om när de försökte sälja sina möbler i Italien. Ska man exportera möbler som består av trä och textilier. Då måste man kunna bevisa att det inte brinner hur lätt som helst. Men det verkar som att man ser lite olika på det här med brandfara i Italien jämfört med här hemma. I Italien, där brinner tydligen allt trä och alla textilier som inte är producerade i Italien. Märkligt vad! Svenskproducerade varor ansågs alltså vara brandfarliga.

Sedan skulle de vara med på en utställning i Ryssland. Det är många företag som

försöker komma in på den ryska marknaden. De sade, att de försökte sända sina produkter en hel månad i förväg. Det tar jättelång tid att komma fram. Det är märkligt hur lång tid det att komma fram från Markaryd över Östersjön till Ryssland. De kom ju fram, men sedan kom de till tullen, där det förvinner och ingen vet riktigt var de finns någonstans. Det är ett rätt duktigt handelshinder. ”Vi skickade våra produkter för en månad sedan. Nu har de försvunnit.”

I Granefors utanför Karlshamn. Där träffade jag företaget Nelson Garden. De säljer fröer och trädgårdsprodukter. Och berättade för mig om hur svårt de har att sälja sina varor i Norge.

De berättade att de varje höst får köpa försäljningskvoter på auktion. Och att kvoterna säljs i ton. Om de till exempel vill sälja gräsfrön i Norge. Då måste de göra en uppskattning på hösten, om hur många ton de tror att de kommer att sälja nästa år. Inom den kvoten måste de betala en tullavgift på 17 öre per kilo. Skulle det däremot gå bättre än väntat. Om de skulle sälja mer än de ton de trodde hösten innan. Då ökar tullavgiften för varje tillkommande kilo. I stället för 17 öre per kilo så måste de då betala 17 kronor extra för varje kilo gräsfrö som säljs till norska köpare.

Så här vill de skydda den inhemska norska produktionen.

Än i dag sitter särskilda kommittéer i Tyskland för att bedöma om det behövs svenska företag i Tyskland. Om köpkraften räcker till. Och i den här typen av ”ekonomiska behovstest” röstar kommittéerna ofta nej. Då blir det stopp. Och svenska företag får inte ens in en fot på den tyska marknaden.

På Calix i Eskilstuna, som bland annat tillverkar motorvärmare. Där stöter man också på språkliga barriärer. De berättar om dokument som ska fyllas i. På fackspråk. På tyska. Det krävs mycket avancerade språkkunskaper.

Det här är företagens villkor och verklighet. Protektionismen lever i allra högsta grad i Europa. Framför allt vad gäller handeln med tjänster.

Våra motståndare säger: Vi vill ha mer protektionism. Socialdemokraternas valledare har sagt att svenska jobb ska gå till svenskar först. Först när det är gjort, då kanske man kan ta in andra människor. Det trodde man inte att man skulle få höra av en socialdemokratisk valledare.

Och om vi då säger att vi vill skydda allt som är svenskt. Då kan vi inte förvänta oss att andra länder ska vara öppna för våra företag. För svenska varor och tjänster. Varför ska de öppna upp sina marknader, när vi inte öppnar vår? Vi kan inte säga att ”vi vill ha större möjligheter att komma in på er arbetsmarknad, men vi tänker stoppa er från att komma hit”. Som Socialdemokraterna säger.

Den här typen av resonemang. Det förlorar hela Europa på. Men vet ni vilka som är de största förlorarna? Det är vi. Sverige.

Vi är ett litet land. Beroende av export. Halva vår ekonomi är export. Vi behöver öppenhet och frihandel.

Min fjärde punkt är skolan. Vi vill använda resurser för att göra den svenska skolan bättre. Vi är i en stor förändring av svensk skola, mycket kommer att göra skolan bättre, men vi tror inte att det räcker. Vi har tagit fram en ansvarsfull finansiering för att se till att skolan ska kunna bli tioårig; så att det som nu är lågstadium ska bli fyra år, så att man börjar vid sex år. Vi gör det möjligt att ha mindre klasser, fler speciallärare, tidigt inlärningsstöd. Det är helt centralt. Vi kommer att se till att de problem som vi har sett i olika undersökningar, framför allt kopplat till matematik. Vet ni att det är det enskilt viktigaste ämnet för att förklara varför man inte kommer igenom grundskola och gymnasium med fullständiga betyg? Vi kan tänka oss obligatorisk sommarskola för att understödja att man når godkänt i matematik. Men vi vill också göra det grundläggande jobbet. Det här är en häpnadsväckande slutsats: För att lära sig mer matte måste man ha mer (undervisning i) matte.

Någon säger så här: Vi vill ha en timme mer matte i veckan. En timme mer matte i veckan är väl inte så mycket? I nio år! En timme mer i veckan; det är 330 timmar. Eller, för att ta det i dygn, det är alltså matematikundervisning dygnet runt i två veckor. Jag noterade, att de som applåderade nu är de som har gått ut skolan.

Låt mig säga så här: Det är ett tips om ni kommer i kontakt med barnen, förvänta er inte så stora applåder. Möjligen ska ni inte heller nämna det här med två veckor dygnet runt. Jag tror att den reaktion man får är: ”Vad, ännu mer matematikundervisning? Vad sa du? Ska jag också ha obligatorisk läxläsning? Och på sommaren ska jag alltså gå i skolan? Jaha!” Men vet ni, det är alldeles rätt

ändå. Det är rätt investering. Det är rätt sätt att visa kärlek och omtanke om unga människor i Sverige. Vi vet nämligen något, som de annars kommer att märka: Det är att utan utbildning, utan tillräcklig grund att stå på, så får de inte jobb, de får ett sämre liv. Gör rätt från början. Se till att det blir mer matte. Rösta på Alliansen i september!

För det femte pratar vi om en verktygslåda. Vi har byggt ut den mycket under våra år vid makten. Det är för att vi ödmjukt säger att alla behövs; att vi bejakar alla människors vilja till arbete. Men låt oss vara klara över en sak: Ska det fungera, då kommer vi att behöva finnas till stöd och hjälp för att alla verkligen ska kunna komma in på arbetsmarknaden. Jag vill säga till alla dem, att det spelar roll hur kostnader ser ut och att vi har verkligen adderat möjligheter för företagare och för alla typer av arbetsgivare som vill anställa, att hitta vägar för att förena det vi vill, att människor som jobbar ska få bra och avtalsenliga löner, möjlighet att stå på egna ben, men att deras (företagarnas) kostnader blir lägre.

Det fungerar! Det har byggts ut väldigt stora volymer och antal, med hjälp av de förslag vi har haft. Det vi kallar nystartsjobb, där vi ger en lättnad på arbetsgivaravgiften, gör att man kan betala ut en lön på 28 000 kronor i månaden till en person som man anställer, men arbetsgivaren behöver bara betala 19 000. Det har varit väldigt verkningsfullt. När människor kommer från andra länder, då kan vi via instegsjobben ge en lön på 25 000 kronor, men med en kostnad för arbetsgivaren på 15 000. Men vi har också stöd för dem som står absolut längst från arbetsmarknaden. Det som vi kallar särskilda anställningsstöd. Då kan det vara fråga om en lön på 22 000 kronor, där vi ger en så kraftig rabatt att arbetsgivaren bara betalar 6000 i månaden. Det är så vi vill att vårt samhälle ska gå ihop. Avtalsenliga och bra löner för dem som jobbar, lägre kostnader för arbetsgivare. Ett handslag, där vi säger till arbetsgivare: ”Ja, vi förstår att ni söker perfekt arbetskraft. Vem gör inte det? Men alla är inte perfekta. Om alla behövs, då behövs alla människor med alla sina fel och brister. Då behövs alla de som inte har perfekt bakgrund, perfekt skolgång, som inte pratar perfekt svenska. De behövs också.” Det är vårt sätt att säga att alla behövs. Det här är vår handskakning med arbetsgivaren. Med det vi säger: ”Vi förstår att ni väljer bort människor som inte har den här perfekta bakgrunden. Men låt oss då mötas.” Så har vi utformat vår verktygslåda. Så vill vi fortsätta att ta ansvar för Sverige. För vår vision är att människor ska komma i arbete, inte ut ur arbetskraften.

Detta är det som vi begär mandat för i höst. Ta ansvar för svensk ekonomi. Återför till balans och överskott. Låt oss fortsätta att genomföra och ta ansvar för våra fem punkter för att jobben ska bli fler. Låt oss ta strid för arbetslinjen. Låt oss göra det tillsammans med våra vänner.

Våra politiska motståndare tror inte på detta.

Jag har sagt det förut: Vad händer om man inte är förberedd? Jo, då är man oförberedd! Det är inte svårare än så. Om man inte är förberedd, då är man oförberedd. Då blir det dyrt och dåligt. Och det blir något annat än det man har sagt. Om man kommer till regeringsmakten, efter det att man i en lång valrörelse har sagt att ”det ska vi titta på, det ska vi samtala kring, här vill vi prata med alla om, det kan vi gärna titta på”, då händer det märkliga, att när olyckan är framme att man blir efterfrågad på litet papper och dokument, vad som har hänt med allt det som man ska ”titta på”, att då säger:

- Allt det här vi pratat om, det har varit en ”skiss”. Vi vill ju så mycket bra.
- Absolut, kan vi få förslagen?
- Ja, förslag skulle jag kanske inte kalla det, det är mer en rolig tanke så att säga – en skiss.
- Det här går ju inte!
- Jaså, vad gör vi då då? Jo, vi utreder i några år.

Sedan visar det sig, att den här skissen är något som inte går att genomföra. Det är så här det är att regera. Våra motståndare tänker gå till val oförberedda – och de är stolta över det. De tycker inte att de behöver ge några besked, vare sig som enskilda partier – och framför allt inte tillsammans. Framför allt inte tillsammans! Inte ett papper ska slinka fram till svenska folket som berättar rödgröna partier vill tillsammans. Vi vill ju allt och vill vi inte det så vill det andra partiet det.

Dessutom går socialdemokraterna till val på stora budgethål i en miljö, där det inte finns utrymme för stora ofinansierade reformer. Det är ganska enkelt. Om man föreslår satsningar på tjugosju och en halv miljard, men bara har sexton

miljarder i finansiering, då är det ett budgethål. (Sade jag två veckors matematikundervisning dygnet runt?)

Dessutom återkommer den här sjukan, att man ska det som heter ”det första spadtaget”. Det har vi hört förut. Fråga Cathis (Elmsäter Svärd), hur det är med det första spadtaget! Då lovar man tiomiljardersreformer genom att lägga en femtiolapp. Vi har ju börjat! Vi har stora ambitioner. Vi har i alla fall börjat med femtio kronor. Så såg luftsloten inom infrastrukturen ut, när vi trädde till.

Så kan man åka runt i landet och lova allting till alla. Vi kanske inte kan klara det direkt, men vi lägger den första femtiolappen. Därför är socialdemokraterna det enda partiet som går till val på stora ofinansierade skattesänkningar. De kan mycket väl tänka sig det. De har bara ett krav, det får aldrig gå till folk som arbetar.

Detta är våra politiska motståndare. De går till val på att vara oförberedda och de förslag de har är stora budgethål. Det är alltid fel politik, men det är särskilt fel i år. Därför, mina vänner, ska vi ta striden i detta val. Därför ska vi ta striden för arbetslinjen. Därför ska vi ta striden för en ansvarsfull ekonomisk politik.

Sedan, till sist, ska vi återgå till det som står här (pekar på fondväggen): Arbetskraft! Därför att det går ner till det mest grundläggande, nämligen hur vi ser på människor. Är människor något som bidrar till samhället, som har kraft, som har utvecklingsförmåga, som har det som moderaterna tror på i sin syn på människan? Eller är människor hjälplösa, kraftlösa, i behov av stor sortering? Och de enda kraftfulla människor som finns är politiska ledare som styr allt uppifrån?

Hur ser samhället ut? Växer det i styrning uppifrån, eller växer det när många människor får kraft underifrån? Vårt svar är givet! Människor växer i förmåga, kraft när de får utrymme. När vi tror på dem. När vi visar upp dem, inte gömmer bort dem. Det är vårt vägval. Därför tror vi på arbetskraften.

Jag såg att Magdalena Andersson har skrivit en artikel. Hon har skrivit i Kristianstadsbladet. Hon har någon idé om vad vi har gjort och så säger hon: ”Men jobben kom inte!” Och så säger hon litet senare (efter att ha ”bevisat” det då): ”... utan fler i arbete har regeringen Reinfeldt inte klarat att finansiera sina skattesänkningar.” Jobben kom inte. Och utan fler i arbete.

De hävdar alltså att inga jobb har kommit. Och att utan fler i arbete finns inget att finansiera. Här har alltså sysselsättningen vuxit med en kvarts miljon – och de har missat alltihop. Och vi har 150 000 fler människor som vill ha arbete och vi har politiska motståndare som inte ser och hör någonting.

Då vill jag visa er var kraften finns hos 350 000 människor. Därför vill jag nu att ni alla ställer er upp. För ni är nämligen 2 802. Och så vill jag att ni hoppar på tre: Ett, två, tre! (Hoppar själv med publiken.) Kände ni någon kraft? (Åhörarna skriker: ”Ja!”) Det är kraften hos 2 800 människor. Hur tror ni då att det låter när 350 000 människor hoppar? Jag kan berätta var de finns någonstans. Hela Sundsvall hoppar. Nu hoppar hela Luleå. Nu hoppar hela Trollhättan. Nu hoppar hela Motala. Nu hoppar hela Oskarshamn. Nu hoppar hela Höganäs. Nu hoppar hela Knivsta. Ja nu hoppar hela Torsby. Så låter det när 350 000 människor hoppar. Ingenting har socialdemokraterna hört av detta. Vi ska visa vad människors kraft betyder. Vi ska bejaka arbetskraften och därför ska vi vinna valet i höst.

Tack ska ni ha!

Taggar

2010-tal, 2014, Man, Moderaterna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/fredrik-reinfeldt-tal-vid-sverigemotet-2014>